

Panychida

22 ————— ✚ —————

tvým (*jména*), a učiň památku jejich věčnou.

Věřící: Věčná paměť, věčná paměť, věčná paměť.

Kněz: Necht jim Bůh dá blaženost a upokojí je, a nad námi se smiluje, jako blahý a Lidumil.

Věřící: Duše jejich mezi blahé se dostanou. Památka jejich přecházet bude z pokolení na pokolení.

Přeloženo z církevní slovanštiny
Brno - Jihlava, říjen 2000

Poznámky:

¹Slova vzbouřeneckého, přinášejícího zkázu ²Neštěstí, zranění, příhody ³Nákazy, moru; příznaků nemohoucnosti ⁴Náhlé nemoci přepadající v době poledne; mnozí vykladači zde vidí nápor vášní vzbuzených démony v poledne po přijetí jídla (Theodoret) (viz 2.Král/2.Sam 11,2) ⁵Dosl.: zlo k tobě nepřistoupí ⁶Matouš 4,6; Lukáš 4,10 ⁷Jedovatý druh hada ⁸Onen „hrozný had“; Job 40 a 41; Žalm 103,26 ⁹Dlouhými (mnohými) dny ¹⁰Žalm 118:1, 12, 2, 72, 73, 92, 93 ¹¹Žalm 118:94, 105, 131, 132, 175, 176 ¹²2.Sol 1:10

Panychida

Diakon: Požehnej, otče.

Kněz: Blahoslaven Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Věřící: Svatý Bože, svatý Silný, svatý Nesmrtelný... (*Třikrát*)

Sláva... I nyní... Amen.

Přesvatá Trojice, smiluj se...

Hospodi pomiluj. (*Třikrát*)

Sláva... I nyní... Amen.

Otče náš...

Kněz: Neboť tvé jest království...

Věřící: Hospodi pomiluj. (*Dvanáctkrát*)

Sláva... I nyní... Amen.

Pojďte, pokloňme se Králi...

Žalm 90./91.

Kdo s pomocí Nejvyššího žije, pod ochranou Boha nebeského přebývá. Pravím Hospodinu: Tys zastáncem můj a útočiště mé, Bůh můj, v něhož doufám. Neboť On tě vysvobodí ze sítí lovců a od úmyslů útočníků¹.

Ramenem svým zaštití tě, pod Jeho křídly budeš v bezpečí. Jako štít tě bude chránit pravda Jeho. Nebudeš se bát hrůzy noční ani střely létající ve dne, rány² dopadající v noci, nemoci³ i běsa poledního⁴. Padne jich po boku tvém tisíc, deset tisíc po tvé pravici, k tobě se však *ta zhouba* nepřiblíží. Jenom očima svýma to spatříš a odplatu hříšníků uvidíš. Protože *jsi pravil*: „Tys, Hospodine, naděje má,“ a Nejvyššího jsi učinil útočištěm svým, nepříhodí se ti nic zlého⁵, ani se nepřiblíží rána k příbytku tvému. Neboť andělům svým přikázal o tobě, aby tě ochraňovali na všech cestách tvých. Na ruce tě vezmou, aby sis neporanil o kámen nohu svou.⁶ Po zmi-ji a baziliškovi⁷ šlapat budeš, přemůžeš lva i draka⁸. *Dí Bůh*: »Protože ve mne doufal, tedy vysvobodím a ochráním ho, neboť zná jméno mé. Vzývat mne bude a vyslyším ho, při něm jsem v soužení, vysvobodím a oslavím ho. Dlouhým věkem⁹ ho nasytím a ukáži mu spasení své.«

Sláva... I nyní...

Alleluja, alleluja, alleluja,
sláva tobě, Bože. (*Třikrát*)

Věřící: Tebe nad cherubíny ctěnější a nad serafíny bez přirovnání slavnější, bez porušení Boha Slovo porodivší, pravou Bohorodici velebíme.

Kněz: Sláva tobě, Kriste Bože, naděje naše, sláva tobě!

Věřící: Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu, i nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.
Hospodi pomiluj, Hospodi pomiluj, Hospodi pomiluj.
Požehnej.

Kněz: Vstavší z mrtvých Kristus, pravý Bůh náš na přímluvy přecisté Matky své, svatých slavných a všechvalných apoštolů, ctihodných a bohonosných otců našich a všech svatých, duše odebravších se od nás služebníků Jeho (*jména*) v sídla spravedlivých uvede, v lůně Abrahámově upokojí, ke spravedlivým připočte a nad námi se smiluje jako blahý a Lidumil.

Věřící: Amen.

Diakon: V blahém zesnutí věčný pokoj uděl, Hospodine, zesnulým služebníkům

Věřící: Hospodi pomiluj.

Kněz: Bože duchův i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, dábla zmařil a světu svému život daroval: ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků tvých (*jména*), v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež pomínulo soužení, pláč a lkání. Všeliký hřích, jehož se zesnuli dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyšlením, odpusť jim jako dobrotivý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a nehřešil, ty jediný jsi bez hříchu, spravedlnost tvá je spravedlnost na věky a slovo tvé je pravda.

Ohlas: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků tvých (*jména*), Kriste Bože náš, a tobě chválu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým, blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Diakon: Velemoudrost.

Kněz: Přesvatá Bohorodice, spasiž nás.

Diakon: Bohorodici a Matku Světla v písních vyvyšujeme.

Věřící: Duchové a duše spravedlivých chválí tebe, Hospodine.

Dále: Boha lidem nelze viděti...

Svatý Bože... až po *Otče náš* (viz *výše, strana 8*)

Kněz: Neboť tvé jest království i moc i sláva, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Tropary, hlas 4.

S duchy zemřelých spravedlivých, Spasiteli, upokoj duše služebníků tvých, poprávaje jim blaženého žití, jež u tebe jest, Lidumile.

V místě tvého pokoje, Pane, kde všichni svatí tvoji odpočívají, upokoj i duše služebníků tvých, neboť ty jediný jsi Lidumil.

Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu.

Tys Bůh, jenž v podsvětí sestoupiv, okovy spoutanců rozlámal; ty uděl pokoj i duším služebníků tvých.

Následuje ektenie:

Diakon: V pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi pomiluj.
(*Opakuje se po každé prosbě*)

Diakon: Za pokoj shůry a spásu duší našich k Hospodinu modleme se.

Za odpuštění hříchů, blahé paměti zesnulých k Hospodinu modleme se.

Za pokoj, klid a blaženou památku pro věčné paměti hodné služebníky Boží (*jména*) k Hospodinu modleme se.

Za odpuštění všelikých hříchů jejich, úmyslných i neúmyslných k Hospodinu modleme se.

Aby předstoupivše před strašný trůn Boží slávy, nebyli odsouzeni, k Hospodinu modleme se.

Za plačící a nešťastné, Kristovu útěchu očekávající k Hospodinu modleme se.

Aby vzdálení byli od všeliké bolesti, zármutku, sténání a uvedeni byli tam, kde září světlo tváře Boží, k Hospodinu modleme se.

Aby Hospodin Bůh náš zůstavil jejich duše v místě světla, pokoje, v místě hojnosti,

Diakon: Alleluja, hlas 8.

Blahoslaveni jsou ti, jež vyvolil a přijal Pán.

Věřící: Alleluja, alleluja, alleluja.

Diakon: Památka jejich přecházet bude z pokolení na pokolení.

Věřící: Alleluja, alleluja, alleluja.

Diakon: Duše jejich mezi blahé se dostanou.

Věřící: Alleluja, alleluja, alleluja.

Tropar, hlas 8.

Ty, jenž v hlubokosti své moudrosti lidumilně vše řídíš a co jest prospěšné, všem podáváš, jediný Tvůrce, odpočinouti dej, Hospodine, duším zesnulých služebníků tvých, neboť naději svou složili na tebe, Stvořitele, Budovatele a Boha našeho. (*Dvakrát*)

Sláva... I nyní...

Bohorodičen:

V tobě tvrz a útočiště máme a líbeznu přimlůvkyni u Boha, jehož jsi porodila, Bohorodice panenská, ke spasení věrných.

kde všichni spravedliví přebývají, k Hospodinu modleme se.

Aby jim bylo dáno patřit do lůna Abraháma, Izáka a Jákoba, k Hospodinu modleme se.

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a ochraňuj nás, Bože, blahodátí tvou.

Milost Boží, království nebeské a odpuštění hříchů vyprosivše, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněž: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků tvých (*jména*), Kriste Bože náš, a tobě chválu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým, blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Pěje se kathisma 17.

Kathisma se pěje ve dvou částech. Někteří zpívají pouze tyto vybrané verše:

Část první:

Blažení ti, jejichž cesty jsou bezúhonné, kteří chodí v zákoně Hospodinově.¹⁰

Přípěv: Blahoslaven jsi, Hospodine, naučiž mne spravedlnostem svým.

Blažení, kdož jsou pozorní ke svědectvím jeho a celým srdcem ho hledají.

Za lepší pokládám zákon úst tvých, nežli množství zlata a stříbra.

Ruce tvé svořily a učinily mne.

Dále: Kdyby zákon tvůj nebyl mou útěchou, byl bych zahynul v ponížení svém.

Na věky nezapomenu na spravedlnosti tvé; jimi zajisté obživil jsi mne.

(*Třikrát*)

Malá ektenie (s kadidlem)

Diakon: Opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi pomiluj.

Diakon: Ještě modleme se za pokoj duší zesnulých služebníků Božích (*jména*),

I nyní i vždycky, až na věky věků. Amen.

Jediná přecistá a neposkvrněná Panno, jež jsi Boha bez účasti muže porodila, za spásu duší jejich se přimlouvej.

Ektenie vroucí

Diakon: Smiluj se nad námi, Bože, podle velikého milosrdenství svého, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se.

Věřící: Hospodi pomiluj. (*Třikrát*)

Diakon: Ještě modleme se za pokoj duší zesnulých služebníků Božích (*jména*), aby jim byl prominut všeliký hřích úmyslný i neúmyslný.

Věřící: Hospodi pomiluj. (*Třikrát*)

Diakon: Aby Hospodin Bůh umístil duše jejich tam, kde spravedliví odpočívají.

Věřící: Hospodi pomiluj. (*Třikrát*)

Diakon: O milost Boží, království nebeské a odpuštění hříchů jejich u Krista, nesmrtelného Krále a Boha našeho prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane.

Diakon: K Hospodinu modleme se.

Píseň 7.

Irmos: Anděl učinil pec rosonosnou ctihodným mládencům. Chaldejské však sežehlo řízení Boží, takže i mučitelé museli zvolat: Blahoslaven jsi, Bože otců našich.

Přípěvy: Podivuhodný je Bůh...

Píseň 8.

Irmos: Z plamene vyvedl jsi ctihodným rosu a obět spravedlivého vodou jsi spálil. Tebe, Kriste, jemuž je vše možné, budeme vyvyšovat na všechny věky.

Přípěv: Podivuhodný je Bůh...

Přípěv: Upokoj, Hospodine...

Přípěv: Blahoslavíme Otce i Syna i Svatého Ducha, Hospodina.

Přípěv: I nyní...

Píseň 9.

Irmos: Boha lidem nelze viděti, na něho ni chóry andělské neodváží se vzezříti. Tebou pak, Nejčistší, zjeveno jest lidem Slovo vtělené, jež velebíce, s nebeskými šiky blahoslavíme tebe.

Přípěvy: Podivuhodný je Bůh...

Přípěvy: Podivuhodný je Bůh...

Píseň 6.

Irmos: Vidím, kterak zmitáno jest bouří nástrah moře života, a když k tichému jsem připlul tvému přístavu, volám k tobě: Vyved ze zkázy život můj, Mnohomilostivý.

Přípěvy: Podivuhodný je Bůh...

Katavasia: Vidím, kterak...

Malá ektenie (viz výše, strana 8)

Kondak, hlas 8.: Se svatými upokoj, Kriste, duše služebníků tvých tam, kde není bolesti, ani nářku, ani vzdechu, ale život jest nekonečný.

Ikos: Jediný nesmrtelný jsi ty, který jsi stvořil a učinil člověka. My, pozemšťané, jsme ze země stvořeni byli a do této země se opět vrátíme, protože tak jsi nám určil, když jsi při našem stvoření pravil: Prach jsi a v prach se obrátíš. Nad hrobem, kam jako všichni lidé půjdeme, plačice, pějeme: Alleluja, alleluja, alleluja.

Dále žalm 50. / 51.

Smiluj se nade mnou, Bože...

Dále kánon, hlas 6.:

Píseň 1.

Irmos: Když hlubinou Israel jako po souši prošel a viděl pronásledovatele, faraona, tonoucího, zvolal: Bohu vítěznou zpívejme píseň.

Kněz: Podivuhodný je Bůh ve svatých jeho, Bůh Israele.¹²

Věřící: Upokoj, Hospodine, duše zesnulých služebníků tvých.

Kněz: Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu.

Věřící: I nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Píseň 3.

Irmos: Není svatého, jako jsi ty, Hospodine, Bože můj, který jsi povznesl síly svých věrných, Blahý, a upevnil nás na skále svého vyznání.

Přípěvy: Podivuhodný je Bůh...

Upokoj, Hospodine...

Sláva... I nyní...

Katavasia: Není svatého...

aby jim byl prominut všeliký hřích úmyslný i neúmyslný.

Věřící: Hospodi pomiluj.

Diakon: Aby Hospodin Bůh umístil duše jejich tam, kde spravedliví odpočívají.

Věřící: Hospodi pomiluj.

Diakon: O milost Boží, království nebeské a odpuštění hříchů jejich u Krista, nesmrtelného Krále a Boha našeho prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane.

Diakon: K Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi pomiluj.

Kněz: (*potichu*) Bože duchův i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, dábla zmařil a světu svému život daroval: ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků tvých (*jména*), v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež pominulo soužení, pláč a lkání. Všeliký hřích, jehož se zesnulí dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyšlením, odpust jim jako dobrotivý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a nehřešil,

Živa bude duše má a bude tě chválit, a soudy tvé budou mi na pomoc.

Zbloudil jsem jako ovce ztracená, vyhledej služebníka tvého, neboť přikázání tvých nazapomínám. (*Třikrát*)

Tropary, hlas 5.

Přípěv: Blahoslaven jsi, Hospodine, nauč mne spravedlnostem svým.

Shromáždění svatých našlo pramen života a bránu rajskou; nechť naleznu i já cestu pokáním, ztracená jsem ovečka. Povol mne, Spasiteli, a spasíš mne.

Přípěv: Blahoslaven jsi, Hospodine, nauč mne spravedlnostem svým.

Hlásajíce Beránka Božího, obětování jako beránci, k životu nestárnoucímu, svatému a věčně jsoucímu jste přešli. Jeho usilovně prostě, mučedníci, aby nám daroval odpuštění provinění.

Přípěv: Blahoslaven jsi, Hospodine, nauč mne spravedlnostem svým.

Vy, kteří jste po úzké cestě soužení chodili, vy všichni, kteří jste ve svých životech na sebe kříž jako jho vzali a Mne skrze víru následovali, přistupte, přijměte sladkost

ty jediný jsi bez hříchu, spravedlnost tvá je spravedlnost na věky a slovo tvé je pravda.

Diakon: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků tvých (*jména*), Kriste Bože náš, a tobě chválu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým, blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kathisma, část druhá:

Tobě náležím, spasiž mne.¹¹

Přípěv: Spasiž, Spasiteli, duše služebníků tvých.

Světlem pro nohy mé je zákon tvůj, který mi osvětluje stezku.

Ústa svá jsem otevřel a získal Ducha, neboť přikázání tvých jsem žádostiv.

Popatřiž na mne a smiluj se nade mnou, jak to činíš s těmi, kteří milují jméno tvé.

Přípěv: Smiluj se, Vládce, a upokoj stvoření své, na přímluvy Bohorodice a všech svatých.

nebeských poct a věnců, které jsem vám připravil

Přípěv: Blahoslaven jsi, Hospodine, naučiž mne spravedlnostem svým.

Ač jsem obrazem nevýslovné slávy tvé, nosím i rány po hříších – slituj se nad svým stvořením, Vládce, očisti mne svým milosrdenstvím a do vytoužené domoviny mne uveď, a učiň opět obyvatelem ráje.

Přípěv: Blahoslaven jsi, Hospodine, naučiž mne spravedlnostem svým.

Kdysi z nebytí jsi mne stvořil a obrazem tvým Božským poctil; avšak kvůli přestoupení zákazu jsi mne opět navrátil do země, z níž jsem byl vzat; stejně tak mne z ní pozdvihni, ukazuje svou dávnou dobrotu.

Přípěv: Blahoslaven jsi, Hospodine, naučiž mne spravedlnostem svým.

Odpočinouti dej, Bože, služebníkům tvým, a do ráje je uveď, kde chóry svatých, Pane, a spravedliví tvoji září jako světla. Upokoj služebníky tvé, všem hříchům jejich shovívaje.

Sláva: Tři světla jediného Božství zbožně opěváváme a voláme: Svatý jsi, bezpočátečný Otče, spolubezpočátečný

Malá ektenie (*viz výše, strana 8*)

Opět a opět...

Sedálen: Vpravdě všeliká marnost, stín a sen je život pozemský, neboť zbytečně se pachtí všichni pozemšťané. Jak říká Písmo: když svět získáme, pak do hrobu se nastěhujeme, kde jsou spolu králové i žebráci. Proto, Kriste Bože, upokoj zesnulé jako lidumil.

Sláva... I nyní...

Bohorodičen:

Přesvatá Bohorodice, v čase života mého mne neopouštěj, lidské ochraně mne nesvěřuj, ale sama se mne zastaň a smiluj se nade mnou.

Píseň 4.

Irmos: Kristus je má síla, Bůh a Pán, důstojně pje a hlásá slavná církev, a s čistou myslí slaví Pána.

Přípěvy: Podivuhodný je Bůh...

Píseň 5.

Irmos: Božským světlem svým, Blahý, osvět láskou duše, jež se časně z jitra k tobě modlí. Aby poznaly tebe, Slovo Boží, pravého Boha, jehož ze tmy hříchů vzývají.

Synu i Božský Duchu. Prosvět vírou nás, kteří ti sloužíme, a z věčného ohně vytrhni nás.

I nyní: Raduj se, Přecistá, jež jsi Boha tělesně porodila ke spasení všech, takže tebou lidstvo spasení našlo; tebou nechť nalezneme ráj, Bohorodice přecistá, blahoslavená.

Alleluja, alleluja, alleluja, sláva tobě, Bože. (*Třikrát*)

Malá ektenie (*viz výše, strana 8*)

Sedálen, hlas 5.

Dej spočinouti se spravedlivými, Spasiteli náš, služebníkům tvým, dej jim přebývat v příbytcích tvých, jakož psáno jest, v dobrotě své poprávaje jim prominutí poklesků jejich úmyslných i neúmyslných, vědomých i nevědomých, Lidumile.

Sláva... I nyní...

Bohorodičen:

Jenž jsi ze života Panny vysvitl světu, Kriste Bože, a skrze ni jsi nás syny světla učinil, smiluj se nad námi.

